

dött, mely elfogadására Brassóba ment; a honnal-
szíves találkozás után kíséretével együtt új
székely felé indult. Esti 6 órakor mozsárdörgés
hirdet a kedves vendégek közeledését. Alig pár
perc múlva lelkes éjlenzés tört ki. Szeretett lel-
késűn hívek közé érkezett s az egybegyűlt hívek
üdvöklátással fogadták a régen ohajvra várt pász-
tort. A hívek fogadását a k. népiskolák fogadása
követte.

Növendékeink ünnepélyes öltözetben várták
vallásitanítójukat a gyermeki önzetlen öröm és sze-
retet melegevel; mely alkalommal Nagy Mihály
ő-ik osztaályos növendék tanulótszai nevében kö-
vetkező alkalmi versel fogadta:

Mélyen tisztelt tiszteletes ur!

Hosszu utja után célp utjánál van már,
Mint a messze földről jövő hoz és madár.
Itt van mi közöttünk — hívei közegett,
Legyen üdvözölve midőn közénk lépett.

Ugy sugja valami itt kelblnk mélyében,
Hogy ez óra reánk áldást hoz és békét;
És a szeretetek szent áncza fúz össze,
A mely megadja az embernek élet.

Ezen ohaj hozott minket is most ide,
E kösségek zsenge rüvendék seregét,
Hogy az érkeznek üdvözlötlet mondjuk
S kérjük életére istennek kegyelmét

Adjá isten, hogy itt tisztelet alatt
Nagya emelkedjék a vallás, az erény;
És az erkölcsök messze kiterjedjen
S tud kölünk benne, mint a nap az égén

Adjá isten, hogy itt termő földre lejlen
A szent igazságok tiszta, igaz magva,
A melyeket elhitt tisztelet keze;
S teremje meg százszor azt, a mit elhitté.

Adjá isten, hogy itt a vallásos élet
Időről időre növekedjék közünk;
S tisztelet látván — gyönyörködjék rajta,
S legyen munkájának ez a főbb jutalma.

Mi, mint növendékek epvede vártuk önt,
Mert meggyőzve vagyunk, hogy a mit belénk önt:
A vallás tanai, az égi igazság,
Az embert sok jóra és szépre juttatják.

Ezekben nőttünk fel eddig is mindnyájan.
Iskolánk egy kert volt tele virágokkal
Vallásosság s erkölcs a két legszebb virág
Ékeskedtek benne karöltve egymással.

Arra kérjük azért tiszteletes urat,
Jövöre is nekünk mutasson jó utat.
Kéblünk szép virágát az erényt, a vallást,
Ápolja, nevelje s gyamoltsz folytat

És most isten hozta, legyen újból üdvöz!
Tudáljon közöttünk boldogság s jólétet,
Tartsh isten soká — sokát, soká éljen!
Kedves szülő földjén élte boldog legyen.

Ezen fogadás után valódi atyai érzeléssel
szólott növendékeinkhez szeretett lelkésűnk, igér-
ve nekik hogy a vallás és erkölcs tanaira szive-
lelke legjobb indulatával fogja őket tanítani; kérve a
szülőket e végre Jézus ezen szavaival: „Ne tiltá-
tok el a kisdedekeket, hogy én hozzám jöjjenek” stb.

Innen a hívek szeretett lelkészeket szállására
kísérték, hol az egyháztanács várt. Benkő Áron
egyháztanácsos ur meleg szavakkal fogadta az ér-
tezőket, felkérve egyházunk anyagi és szellemi
javainak elemelőltására. A pásztor megatva hí-
veinek ily őszinte ragakodásától és szeretetétől,
szíves köszönetet mondott a meleg fogadtatásért;
és abból egyszersmind kilátást, reményt merített,
hogy elég erős lend a terhes, de gyönyörűséges
iga hordozására, s a jó pásztor példájaként életét
adhata az ő nyájáért.

Nemsokára aztán kezét szoritottunk egymás-
sal és elváltunk azon jó reményben, hogy a mai
nap jó munkát végeztünk s isten nem fogja meg-
vonni attól az ő áldását.

E hó 20-án ismét megújultak örömeink és
ünnepélyeink. Midőn a haragok megszólaltak,
mindnyájan keblét egy jól eső érzet hatotta át,
a vallásos érzetnek azon boldogító hatása, a mely
a hívő léleknek annyi boldogságot ad. n. napon
tartotta beköszöntő beszédét szeretett lelki pász-
torunk. Beigató lelkész tiszt Révay Lajos ur volt.
Most már utóljára szólott az ő híveivel. Előre el-
völtünk készülő, hogy mielőtt kellemes hangja
még egyszer behanganá az előtte is oly ked-
ves templomot, elébb egy pár könny előzi azt
meg. Ugy is volt. „Még egyszer es utóljára“ stb.
igy szólott s ezel időt kelle engednie a szónok-
nak, hogy a jó barát és szerető embertárs is be-
széhszenen azon pár könny képeben, mely szeméi-
ben megjelent. Azután erőt véve magán, folytatá
beszédét beajánlv egymásnak pásztor és nyáját;
s végül mindkettőre istennek áldását kérve leszált
a szöszékről, most már igazán utóljára. Kísérje ál-
dásunk bár hol jár.

Ezután új lelkésűnk állott szöszékre s mi-
nek utánna híveivel istenhez fohászodott, felvette
beszédének alapjául Pál apostol I. Kor. levele 1
fejl. 23. versének e szavait: „Mi pedig predikáljuk
a megfeszített Krisztust.

A mi önmagában hordja érdemét, az nem szo-
rul dicseretre; azért én se kívánok ez uttal a be-
köszöntő beszéd mellett apologizálni. Legyen elég
arról csak annyit felemlitenünk, hogy szeretett lel-
késűnk beszédében meggyőzőleg kitüntette, miért
kell neki a Jézus Krisztust predikálni. Azért
ugyanis, mert Jézus és az ő evangéliuma szellemá-
tól áthatva leendő képe ő maga is gyarló ember

létére, azon nagy és fontos küzdelemre, a melyet
az igazi protestantizmus érdekében annak ezernyi
ellenségeivel szemben vívnia kell; és mert a hívek
lelki üdvének biztosítása is, az élet számtalan kí-
sérletei közt, az anyagiasság e korszakában, csak
egyedül Jézus Krisztus predikálása által lehetséges.
E részben gyönyörű képletben mutatta fel a ma-
terializmus hit állításaival szemben az igazt kereszt-
tyén hit felemelő, megdicsőítő magasztosságát,
mely a földet az éggel, az embert az istennel egy-
leköti. Ennyiből állt a templomi ceremonia.

Templom után vidám közebed következett,
hol a pohárköszöntők annak rendje szerint megem-
lékeztek az érdemről és a tiszteletről.

Az ünnepélyek hosszu sorát az „ifjúsági ön-
képzőkör“ által rendezett bál zárta be, melynek
anyagi jövedelméről az illető bizottságnak tiszte-
számolnia; mi e helyen csak a mulatságra lévően
tekintettel, örömmel konstatáljuk, hogy az igen jó
ízű kis mulatság volt, melyben az ifjúság jó kedve
vidámsága tünt ki. Ez a vidám jó kedv volt az a
bákirályné, a melyben én sokat-sokat gyönyör-
ködtem.

Szíves üdvözléttel a t. szerkesztő urnak

— ó — s.

SZINÉSZET.

Kézdi-Vásárhelytől 1879. ju. 25-én.

Jul. 19-én „Georgés hercegnő“ adott Prielle Cor-
nelia vendégművészno első fellépését. Mint előre
megjósoltuk, a szinkört a közönség egészen megtöl-
tötte. A címszerepet Prielle Cornelia játszta, ugy
a mint tőle várt lehetett művészesen, elragadóan.
A közönség gyakori zajos tapsokban és kihívások-
ban adott kifejezést elragadtatásának, igazolva ama
mondást, „hogy a művészet hódít“ Mellette leg-
nagyobb igyekezettel és mondhatók a többiek
között legtöbb sikerrel játszott Kazalicky (Birac
herceg) Benkő Jolán, kiről már több ízben elisme-
réssel szözlottünk most is csinosan játszott a ka-
cér Sylvánia szerepében. Emelést érdemel még
Komáromy (Ferenonde gr.) és Zádorné (Valentine
Sztupáné (Perigny marquisno) mintha nem találta
maga magát jó szerepében, ami valjuk meg őszin-
ten — nem is neki való volt; az ő eleme a dráma.
Ott mint már többször tapasztaltuk, egészen más
hatást képes kelteni. —

Julius 20 „A szamar bér.“ E darab csaku-
gyan az, a minek a színlepon is fedezve volt; lát-
ványos és tüneményes bohózat s mint ilyen nem
érdemes arra, hogy vele foglalkozunk; míg más
oldalról a csinos kiállítás meglepő díszletek és ál-
talában ama nagy ügyeket, melyet a személyzet
minden egyes tagja az előadás vonzóvá élvezetes-
né tételében tanusított, teljes elismerésre méltó. A
középs számú közönség folytonosan derült han-
gulatban volt.

Julius hó 22-én „Bora és a 47 ik czikk“ Pri-
elle Koraélia második fellépte. E darab már egy-
szer adott, s azon alkalommal elmondottak véle-
ményünket az előadásra nézve. Most csak azt em-
lítiük meg, hogy Corát Prielle Kornelia játszotta ez-
uttal. Elmondhatnám, hogy nagyszerű felségzat
volt! de a jeles művészno nem szorult az én gyenge
tollam magasztalására. Őt látni és élvezni kell.
Közönség ismét szép számmal jelent meg: de ho-
gyisne sietne most színházba, aki csak teheti, s a
ki csak egy csepp műérzékkel is bír: hiszen ne-
künk vidékieknek vajmi ritkán jut az a szerencse,
hogy ily nagybecsű műelőzetben részesülhessünk.

Julius 24. „Szövétségek“ francia vígjáték 3
felvonásban írta Mareau. A darab maga csekély
belbecsben bír. Fő érdeme az, hogy tarka, mulat-
ságság jelenetekkel bővelkedik. Azonban erős cse-
selekvényt, ügyes bonyadalmit, indokolt helyes
kifejtést hiában keresnénk benne. A mulattatásan
kívül semmi egyéb célja nincs. — Hanem a mily
léha a darab, oly igen sikerült az előadás. Prielle
Kornelia a fiatal, szelemdu özvegy Henriette sze-
repében oly bájos, oly elragadó, jelenség volt; já-
tókát annyi érzetem, festelenség és elegancia jel-
lemezte hogy a közönség majdnem magán kívül
előt elragadtatásban. Elmondhatni, hogy ezen elő-
adásnak ő volt a napja s a többi szereplők kö-
rűle a bolygó. — Majd minden felvonás közben
egymásután háromszor is kihívták. R. j. kívül az
előadás sikeréhez legnagyobb mértékben járú
még Szathmáry, ki a szeleburdi, házasságvadász
Mauri szerepében ez este igen szeretető méltó
volt. Kazalicky Gastout a harcban bátor, a nők
előtt pedig félénk és ügyetlen zúv kapitány szin-
ten elég sikerülten adta. Megemlítendő még Ko-
máromy, aki Badinois e pletyka hirhordó, de hire-
ivel mindig fölsül ember szerepét játszta kilő si-
kerrel. — Közönség az este már csak közepes
számmal.

Pattantyus

Értasítás és kérelem,

Hivatkozással a közelebről közzétett „Ér-
tesítésre“ r e mely szerint az erdélyi gazdák
ötödik vándorgyűlése folyó 1879 évi október hó
2—5-éig lesz Sepsz Szentgyörgyön megtarva:
hivatkozással továbbá „Az erdélyi gazdák
vándorgyűléseinek alapszabálya“ 13. §-ára,
tisztelőtel felkérjük a t. hatóságokat, egyleteket
és magánosokat, hogy a vándorgyűlésen tartani

és tárgyalatni óhajtott előadásokat, themákat,
kérdéseket vagy indítványokat írásban foglalva
legkésőbb folyó évi

augusztus hó 31-ig

az erdélyi gazdasági egylet titkári hivatalához
eljuttatni sziveskedjenek, hogy azok a négy héttel
megelőzőleg közzétendő részletes napirendbe fel-
vehető legyének.

Kolozsvárt, 1879. július 20-án

Szabó József,
egyleti alelnök.

Gamauf Vilmos,
egyleti titkár.

KÜLÖNFÉLÉK

— Gönci Pál miniszteri tanácsos f. hó 24-
25-én K. -Vásárhelyen és vidékén volt, hol fővizsgá-
lata tárgyául a népiskolákat tette. A k.-vásárhelyi
műfagarasztó iskola ugyanis, mely a felsőnépiskola
mellé kiegészítő szakosztály gyanánt volt felállítva
talán a tanító gyengesége miatt nem felett meg a
várákosoknak. Ezen segitendő s a helybeli felső-
népiskola ügyét is valahára elintézendő gyűlt össze
szombaton délelőtt egy szűkebb körű enquete. Az
értekezlet részleteiről jövő számunkban terjedel-
mesebben fogunk szólni. Ezuttal csak ja követke-
zőket említiük meg. A főispán ur elnökléte alatt
a közigazgatási bizottság és a gondnoki kar tag-
jaiból összehívott értekezlet igen érdekes eszme-
cserék után megállapodásra jutott. A helybeli felső-
népiskola ugyanis átalakítottik mulakatos tam-
műhelylélv megtoldandó ő osztályu polgári isko-
lává, a kézdívásárhelyi műfagarasztó iskola be-
szüntettetvén, helyébe egy műasztalos tamműhely
fog felállítatni; a baróthi gazdasági szakosztályt
illetőleg azon örvendetes lépés történt, hogy a mi-
niszteri tanácsos ur kilátásba helyezte annak a kö-
zép gazdasági tanintézetekkel leendő viszonyba
hozását.

— Tiszta Kálmán a Barabás által vá-
rosunk szemára festett képe megérkezett. Jelen-
völtünk midőn a bizottság konstatálta a kép sér-
tetlenül történt megérkezését s az elismerés őszinte
szavával adóznak a jeles művésznek, ki művészte
valódi remek példányát mutatta be ismét a közön-
ségnek e képpen. Az arcképek ünnepélyes lelep-
lezése csak szeptember közepe táján lesz.

— Elgázolás. Az Ötves féle épülfőlben
levő háztól egy földet hordó szekeres vigyázat-
lanságból egy kis leányon keresztül hajtott. A
szegény gyermeknek a kerék derekán ment ke-
resztül; életéhez kevés a remény. A szekeres le-
tartóztatott.

— Szerkesztői üzenetek. L. B. ur-
nak Kézdi-Vásárhely. Hogy az említett jö-
lentésről a tudósító csak annyit jegyez meg, misze-
rint „tudomásul vétetett,“ az csak azt teszi, hogy a
jelentés felett semmi vita nem folyt. Különben a
szíves figyelmzettést köszönettel vettük s gon-
dunk lesz rá hogy az igényeknek e részben is
megfeleljünk. Z á g o n b ő l ismét egy névtelen le-
velet vettünk. Hányszor kell már tudósítóinkat fi-
gyelmeztetniük, hogy az efélet egy szerkesztőség
sem szokta közölni.

— Előpatakon a gr. Bethlen ur által ren-
dezendő hangverseny valószerűleg csak 10 ón fog
megtartatni, mivel ezen zenészet estély rendezése
több időt veend igénybe, a rendezők nem minden-
napí élvezetet ohajtván nyujtani a közönségnek.

— Előpatakon a vasárnap 1879. jul. 27-én
a nagytanteremben s bécsi conservatorium által
kítüntetett Schmitzer Sabina és Julia hegedű mű-
vészno közreműködés mellett a művésznök va-
lamint a fűrdő szépitése javára hangversenyvel-
egybekötött táncestet rendeznek. Belépdi díj sze-
melyenkint 1 frt.

Romániában a marhavész a követ-
kező kerületekben és községekben uralg. Teku-
csi kerületben Nagrélet, Ziganest, Zepu, Cernicari
Nartesti, Barca, Tutna, Takáns Buzerlu Dumbrava,
Braila kerületben: Osman-Surdila és Gaisse-
anca és végre Beszarábiában Rhen és Izmail kerü-
letekben szintén.

— Ropant tűzvész dű h ö n g ö t t mul
csütörtökön llyefalván. A tűz délután 4 órakor
ütött ki Farkas Mihály udvarán s csakhamar
lángba borult egész gazdasági épülete. Szerencsét-
lenségre nagy szél kerekedett, mely sebesen nyomta
a tüzet keleti irányban. Áthatott a tűz a malom
utcaba, hol mindán házat mellé és gazdasági épü-
letével földig őszeperezelt. A falusi nép nagy
része meztelenül volt s ezek közül némelyik
csak akkor érkezett meg, midőn már mindenét
semmivé tették az ádász elemek Elképzeltetni
a kár nagyságát, ha meggondoljuk, hogy a gaz-
dák nagy részben behordották volt már gaboná-
jukat. Huszonnégy gazda ment teljesen tönkre kik-
nek egyetlen krajcár erő vagyonuk sem maradt
meg. Ezek között, mint mondják, legsújtóbb csapás
özv. Gálné urasszonyt érte: szépen berendezett
ur lakása, csütre gabonása istállója, mindennemű
butorai, sőt még ruhái is a tűz martalékaivá
lettek Igen szomorú jele az időeknek, hogy az er-
kölcsi romlottóság még ily esetekben sem kiműli
meg a szerencsétlen áldozatot. Azt mondják ugyan
is, hogy Gálné urasszonynak a lángok közül
megmentett ékszerait maguk a mentők lopták el
— llyefalva emberemlékezet óta ily kárt nem